

A ESTONES

Carles Duarte i Montserrat
POETA

CATALUNYA, EL PP I LA DEMOCRÀCIA

El sistema democràtic es fonamenta sobretot en dos principis: a) ningú no pot imposar el seu punt de vista sobre el de la majoria, per molt convençut que estigui de les seves raons, i b) tothom té dret a exposar i a defensar la seva opinió i a reclamar que sigui respectada malgrat que discrepi de la majoritària. Celebro l'existència del PP a Catalunya perquè d'aquesta manera hi ha una sensibilitat, una vivència del nostre país que pot veure reflectida adequadament al Parlament la seva interpretació de la realitat i el seu projecte polític.

I valoro, a més, que no sempre és fàcil gestionar amb dignitat i amb ponderació la visualització d'un criteri minoritari. Des del respecte ideològic al PP i des de la simpatia personal per molts dels seus dirigents, no puc, però, deixar de plasmar en aquest article unes reflexions crítiques sobre la seva gestió de la relació amb de-

cisions legítimament i legalment preses per la majoria dels catalans. Un cas prou recent ha estat el de la prohibició de les curses de braus.

Es tracta certament d'un tema polèmic on han confluït tensions vinculades, d'una banda, amb la condemna d'un espectacle públic amb continguts violents i la reivindicació d'una tradició ancestral amb un cert component mític i, de l'altra, l'estira-i-arronsa sobre l'espanyolitat de

«Valoro que no sempre és fàcil gestionar amb dignitat i amb ponderació la visualització d'un criteri minoritari»

«El PP no va saber entendre, en el cas de l'Estatut, que la decisió d'un poble adoptada en un referèndum s'ha d'acatar en democràcia»

Catalunya.

A més, el catalanisme més europeista i modernitzador s'ha sentit incòmode amb la imatge dels turistes enduent-se de Catalunya records més característics d'Andalusia que d'aquestes terres. Entenc els qui s'han oposat a la prohibició, però expressa una poca consciència democràtica i un respecte escàs al dret dels catalans a decidir sobre com volem que sigui el nostre país que el PP es negui a acceptar la decisió aprovada pel Parlament que ens representa a tots. El problema és que, a més, plou sobre mullat.

El PP no va saber entendre, en el cas de l'Estatut, que la decisió d'un poble adoptada en un referèndum s'ha d'acatar en una democràcia, on l'última paraula l'ha de tenir precisament el poble.

Cal que tots respectem els posicionaments del PP, però el PP ha de creure més de debò en la democràcia i en els drets dels catalans.

TRIBUNA

Miquel Ribera

MEMBRE DEL CONSELL DIRECTIU DE «SENTIT COMÚ»
I COORDINADOR AL BAGES

L'EMBOLODA DEL TORO

La setmana passada el Parlament català va prohibir les curses de braus i, des del mateix dia, a Madrid s'estiren els cabells clamant justícia divina contra els catalans. Humilment, em sembla que tots portem una embolada de ca l'ample, tant aquí com allà.

En primer lloc, sobta que una petició de cent vuitanta-cinc mil signatures hagi prosperat de forma tan ràpida a la nostra Cambra i, en canvi, la mateixa institució no hagi estat capaç de posar-se d'acord amb un clam de més d'un milió de catalans demanant respecte.

En segon lloc, ens volen fer creure que la decisió ha estat del poble, però parlant amb la gent del carrer, aquest discurs no encaixa.

Sembla més un cop de rauxa del nostres parlamentaris en contra dels membres del Tribunal Constitucional, autèntics amants de la Fiesta Nacional, aprofitant un dels pocs articles del nou Estatut que curiosament no van retallar.

També cal remarcar que el discurs de respecte a l'animal també s'ha de tenir en compte en una societat civilitzada del segle XXI i, per això, apel·lant a la coherència, hauríem de fer tancar totes les granges de pollastres i prohibir la tinença de gossos en pisos i les festes de toros embolats

«Sobta que una petició de cent vuitanta-cinc mil signatures hagi prosperat de forma tan ràpida a la nostra cambra»

«Els mateixos mitjans de comunicació que clamen al cel la resurrecció de Franco fomenten un altre boicot contra els productes catalans»

«Estic convençut que, si s'hagués fet servir el seny i el sentit comú, s'hauria pogut presentar una proposta innovadora»

Per contra, des d'allà, els mateixos mitjans de comunicació que clamen al cel la resurrecció de Franco fomenten un altre boicot contra els productes catalans, que és el màxim que poden fer. A la gent d'aquelles contrades, els diria que no es deixin enganyar i que no es deixin colar gat per llebre, perquè a Catalunya hi ha independentistes que són aficionats a les curses de braus i que a la resta d'Espanya hi ha molta gent (no catalana) que també els prohibiria. Sense anar més lluny, les Illes Canàries va ser la primera comunitat a prohibir-les per iniciativa d'un diputat del PP, el mateix partit que ara voldria que tots fóssim toreros.

Estic convençut que, si s'hagués fet servir el seny i el sentit comú, s'hauria pogut presentar una proposta innovadora que hagués evitat el sofriment del brau i hagués ressaltat l'autèntica valentia del torero.

Potser una cursa sense picadors ni banderilles i una sola oportunitat d'estocada permetria veure a Barcelona els toreros amb més valor. En tot cas, és una llàstima.

Cartes

Les cartes han de ser mecanografiades, portar nom i cognoms de l'autor, signatura, adreça, telèfon i fotocòpia del DNI. No es poden signar amb pseudònim o inicials. Regió7 publica totes les cartes que rep, però l'espai és limitat i no sempre és possible publicar-les en un termini breu. Els textos de menys de 20 línies tenen preferència i els més llargs poden ser resumits. S'exclouen les cartes injurioses.

LES CARTES ES PODEN ENVIAR PREFERENTMENT PER CORREU ELECTRÒNIC, A L'ADREÇA cartesdirector@regio7.cat

Servei defectuós

RAFAEL FÀBREGAS. SANT ESTEVE SESROVIERES

■ Divendres passat una empresa subcontractada de Gas Natural va fer una inspecció de la instal·lació comunitària de gas de la finca on visc i hi va descobrir una fuga. Van procedir a tancar tot el subministrament de gas a l'edifici sense cap avís de cap mena. Es van limitar a enganxar un paper a la porta de l'escala (a la part exterior) i van desaparèixer.

Tenint present que aquest tall es va fer al voltant de les dotze del migdia (hora en què es preparen els dinars) i que a la finca en qüestió hi viuen persones grans i nens petits, aquesta actuació mereix un adjectiu que per respecte no inclouré en aquest escrit, però el mot més suau que em permeto utilitzar és deplorable. En descobrir el problema, vam intentar contactar amb el número de telèfon que indicava la nota que van deixar a la porta.

No explicaré totes les peripècies (des de passar-nos de deu a quinze minuts escoltant música en espera, trucant repetidament, penjades de telèfon, etc.), ja que podríem

escriure un màster d'incompetència i inutilitat. Finalment, mitjançant l'ajuda d'altres empreses i persones (mai de Gas Natural) hem aconseguit saber com hem de procedir per fer la reparació i disposar novament de subministrament de gas. Després de moltes peripècies, nervis i frustració, vam aconseguir restablir el servei el dia 30 de juliol (en total, set dies sense subministrament).

Permetin-me dir-los que han demostrat, en primer lloc, un nivell d'incompetència extrem: no han estat capaços, després del nombre de trucades que hem fet, de donar-nos una explicació racional i coherent ni de com haviem de procedir, amb desconeixement els seus propis procediments; en segon lloc, una manca total i absoluta de servei públic i social, que és el que considerem que haurien de proveir, ja que el gas és un element de primera necessitat; finalment, una covardia extrema, ja que no hi ha hagut cap possibilitat de poder contactar amb algun «responsable» per poder obtenir alguna explicació coherent. (Veritablement, els call centers són un bon mur de protecció per als que no són capaços d'assumir les seves responsabilitats i respondre davant d'aquestes).

Enhorabona! Almenys s'han mostrat com realment són i no com pretenen ensenyar-nos als seus anuncis.

Prohibició de les corrides de toros

ROSSEND GUBIANES. SANT JOAN DE VILATORRADA

■ Quan jo era un nen uns familiars em van portar a una corrida de toros a Manresa, i el sofriment que vaig veure el tinc molt present. L'esport cruel i obsolet de les corrides no cal descriure'l, però sí que s'ha d'assenyalar. Amb aquesta acció Catalunya ha fet un pas més en progrés i la raó ha triomfat sobre aquestes lamentables exhibicions de barbarisme que són les corrides de toros.

La majoria del Parlament català ha votat a favor de l'abolició de les corrides, ERC, ICV, i la majoria de CiU. En contra hi han votat la majoria de PSC, els membres de Ciutadans i, òbviament, el PP, tot i que aquests últims van callar davant l'abolició de les corrides fa vint anys a les illes Canàries, i ara s'erigeixen en defensors de la llibertat quan mai no han condemnat la dictadura franquista.

També hi ha qui considera la tauromàquia una cosa espanyola, quan aquest país es compon d'una varietat de pobles amb tradicions pròpies i diferents entre si. Considero un enviliment de l'espècie humana que converteix la mort en un espectacle, i és que sempre m'he preguntat que té de divertit o cultural veure un animal sagnar fins a la mort. Al segle XXI no té sentit fer de la mort un espectacle. Respecte de l'economia el PSOE i el PP es lamenten de la pèrdua de llocs de treball i el que això comportarà, quan sota les seves legislatures mai no els va tremolar el pols a l'hora de donar suport a reconversions industrials contra la classe treballadora. La solució per evitar pèrdues al sector passaria per reconvertir-lo en una variant de l'agricultura i ramaderia. Amb l'actual crisi econòmica no s'ha d'oblidar el silenci de l'oposició política davant les quantioses subvencions que reben aquests espectacles, quan aquests diners que són de tothom haurien de destinar-se a finalitats necessàries com sanitat, seguretat social...

Hem de recordar que Gandhi, pare de la independència de l'Índia i apòstol de la no-violència, deia que el grau de civilització d'un país es mesura pel tracte que aquest dóna als seus animals.